

Parasha 44 Brit Hadashah

[Johannes 15](#)

[Apostlenes gj 9](#)

[1. Timoteus 3](#)

[Hebreerne 3](#)

Johannes

Kapittel 15

¹ Jeg er det sanne vintreet, og Min Far er vingårdsmannen. ² Hver gren på Meg som ikke bærer frukt, tar Han bort. Og hver gren som bærer frukt, beskærer Han, så den kan bære mer frukt. ³ Dere er alt rene på grunn av det ord Jeg har talt til dere. ⁴ Bli i Meg, så blir Jeg i dere. Slik som grenen ikke kan bære frukt av seg selv, uten at den blir i vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt, uten at dere blir i Meg.

⁵ Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som blir i Meg og Jeg i ham, bærer mye frukt. For uten Meg kan dere slett ikke gjøre noe. ⁶ Hvis noen ikke blir i Meg, blir han kastet ut som grenen og visner. Og de samler dem og kaster dem på ilden, og de brenner.

⁷ Hvis dere blir i Meg og Mine Ord blir i dere, kan dere be om hva dere vil, og det skal bli gjort for dere. ⁸ I dette er Min Far herliggjort, at dere bærer mye frukt. Og dere skal være Mine disipler.

⁹ Slik som Min Far har elsket Meg, på samme måten har også Jeg elsket dere. Bli i Min kjærlighet! ¹⁰ Hvis dere holder Mine bud (Mitzvati 613 befalinger), blir dere i Min kjærlighet, på samme måte som Jeg har holdt Min Fars bud (Mitzvot 613 befalinger) og blir i Hans kjærlighet. ¹¹ Dette har Jeg talt til dere for at Min glede skal bli i dere, og for at deres glede skal bli fullkommen.

[Til toppen](#)

Apostlenes gjerninger

Kapittel 9

¹ Shaol, som fremdeles fnyste av trusler og mord mot Herrens disipler, gikk da til øverstepresten ² og ba om brev fra ham til synagogene i Damesek, slik at han, om han fant noen som tilhørte Veien, enten menn eller kvinner, kunne føre dem bundet til Jeroshalajim.

³ Mens han var på denne reisen og nærmet seg Damesek, skinte plutselig et lys fra Himmelen rundt ham. ⁴ Da falt han til jorden og hørte en stemme som sa til ham: «Shaol, Shaol, hvorfor forfølger du Meg?» ⁵ Og han sa: «Hvem er Du, Herre?» Da sa Herren: «Jeg er Jeshoa fra Nazareth, Han som du forfølger. Det blir hardt for deg å stampe mot broddene.» ⁶ Så sa han skjelvende og forundret: «Herre, hva vil Du jeg skal gjøre?» Da sa Herren til ham: «Reis deg opp og gå inn i byen, og det skal bli fortalt deg hva du må gjøre.»

⁷ Og mennene som reiste sammen med ham, ble stående målløse, for de hørte en stemme, men så ingen. ⁸ Da reiste Shaol seg opp fra jorden, og da øynene hans ble åpnet, så han ingen. Men de tok ham ved hånden og førte ham inn i Damesek. ⁹ Og i tre dager var han uten syn, og han verken spiste eller drakk.

¹⁰ Det var en disippel i Damesek ved navn Chananjah. Og til ham sa Jehåvah i et syn: «Chananjah!» Og han sa: «Her er jeg, Herre.» ¹¹ Så sa Herren til ham: «Reis deg og gå til gaten som blir kalt Den Rette, til Jehodahs' hus, og spør etter en som kalles Shaol fra Tarsi, for se, han ber. ¹² Og i et syn har han sett en mann ved navn Chananjah komme inn og legge hånden på seg, slik at han kan få synet igjen.» ¹³ Da svarte Chananjah: «Herre, av mange har jeg hørt om denne mannen, hvor mye skade han har gjort mot Dine hellige i Jeroshalajim. ¹⁴ Og her har han fullmakt fra øversteprestene til å binde alle som påkaller Ditt navn.» ¹⁵ Men Jehåvah sa til ham: «Gå, for han er et utvalgt redskap for Meg til å bære Mitt navn fram for hedningefolk, konger og Israels barn. ¹⁶ For Jeg vil vise ham hvor mye han må lide for Mitt navns skyld.»

¹⁷ Og Chananjah gikk av sted og kom inn i huset. Så la han hendene sine på ham og sa: «Bror Shaol, Herren Jeshoa, som viste seg for deg på veien da du kom, har sendt meg for at du skal få synet ditt tilbake og bli fylt med Roach HaKådesh.» ¹⁸ Straks var det som om skjell falt fra øynene hans, og han fikk synet tilbake med det samme. Og han sto opp og ble døpt, ¹⁹ og fikk mat og ble styrket. Så ble Shaol noen dager hos disiplene i Damesek.

²⁰ Straks forkynte han Messias i synagogene, at Jeshoa er Elåhims Sønn. ²¹ Alle som hørte det, ble forundret og sa: «Er ikke dette han som i Jeroshalajim utryddet dem som påkalte dette Navnet? Og er han ikke kommet hit i den hensikt å føre dem bundet til øversteprestene?»

[Til toppen](#)

Første Timoteus

Kapittel 3

¹ Dette er et troverdig ord: Hvis noen ønsker seg en tilsynstjeneste, er det en god gjerning han har lyst til. ² En tilsynsmann må altså være uklanderlig, én kvinnes mann, edruelig, sindig, ha god oppførsel, være gjestfri og være i stand til å undervise. ³ Han må ikke være henfallen til vin, ikke brutal, ikke grådig etter urettmessig vinning, men mild, ikke stridslysten, ikke pengekjær. ⁴ Han må være en som styrer sitt eget hus godt, og ha barn som underordner seg med all ærbødighet. ⁵ For om noen ikke vet hvordan han skal styre sitt eget hus, hvordan skal han da ta vare på Guds menighet? ⁶ Han må ikke være en nyomvendt, for at han ikke skal bli oppblåst av stolthet og falle under den samme fordømmelse som djevelen. ⁷ Dessuten må han ha godt vitnesbyrd blant dem som er utenfor, så han ikke skal falle i vanry og i djevelens snare.

[Til toppen](#)

Hebreerne

Kapittel 3

⁷ Derfor, som Roach HaKådesh sier: «I dag, om dere hører Hans røst, ⁸ da forherd ikke deres hjerter som ved «forbitrelsen», på fristelsens dag i ørkenen. ⁹ Det var der deres fedre fristet Meg, de prøvde Meg, de som hadde sett Mine gjerninger i førti år. ¹⁰ Derfor ble Jeg vred på den slekten, og Jeg sa: De farer alltid vill i hjertet, og de har ikke kjent Mine veier. ¹¹ Så sverget Jeg i Min vrede: De skal ikke komme inn til Min hvile.»

¹² Se til, søsken, at det ikke er et ondt vantroens hjerte i noen av dere, slik at han faller fra Den Levende Elåhim. ¹³ Men forman hverandre daglig, så lenge det heter «i dag», så ikke noen av dere skal bli forherdet ved syndens bedrag. ¹⁴ For vi har fått del i Messias, så sant vi helt til enden holder fast på den tillit vi hadde fra begynnelsen,

¹⁵ for det blir sagt: «I dag, om dere hører Hans røst, da forherd ikke deres hjerter som ved «forbitrelsen».» ¹⁶ For hvem var det som hørte og likevel gjorde opprør? Sannelig, var det ikke alle de som kom ut fra Mitsrajim ved Måshe? ¹⁷ Og hvem var Han vred på i førti år? Var det ikke på dem som syndet, så kroppene deres falt om i ørkenen? ¹⁸ Og hvem andre enn dem som ikke hadde vært lydige, var det Han sverget ikke skulle komme inn til Hans hvile?

¹⁹ Så vi ser da at de kunne ikke komme inn på grunn av vantro.

Kapittel 4

¹ Siden det gjenstår et løfte om å komme inn til Hans hvile, så la oss derfor frykte, så ikke noen av dere skal vise seg å være det foruten. ² For evangeliet ble også forkynt for oss slik som det ble for dem. Men ordet som de hørte, ble ikke til noen nytte for dem, fordi det ikke ble knyttet sammen med troen i dem som hørte det. ³ For den som er kommet til tro, går inn til denne hvilen, som Han har sagt: «Så sverget Jeg i Min vrede: De skal ikke komme inn til Min hvile,» selv om gjerningene var fullført fra verdens grunnleggelse av. ⁴ For Han har et sted talt om den syvende dagen på denne måten: «Og Elåhim hvilte fra alle sine gjerninger på den syvende dagen.»

⁵ Og videre på dette stedet: «De skal ikke komme inn til Min hvile.» ⁶ Siden det altså gjenstår at noen skal komme inn, og de som det først ble forkynt for, ikke kom inn på grunn av ulydighet, ⁷ fastsetter Han på ny en bestemt dag og sier ved David etter så lang tid: «I dag,» som det er blitt sagt: «I dag, om dere hører Hans røst, da forherd ikke deres hjerter.» ⁸ For om J'håshoa hadde ført dem til hvile, da hadde Han ikke talt om en annen dag etterpå.

⁹ Derfor gjenstår det en sabbatshvile for Elåhims folk. ¹⁰ For den som er kommet inn til Hans hvile, har også selv fått hvile fra sine gjerninger, slik Elåhim hvilte fra sine. ¹¹ La oss derfor være ivrige etter å komme inn til den hvilen, for at ikke noen skal falle i det samme eksempel på ulydighet.

[Til toppen](#)

